

Naše veselje

Priloga „Slov. gospodarja“ za deco.

Štev. 10. 11.

24. XI. 35.

Letnik II.

Sv. Miklavž.

Med vsemi svetniki je pač sv. Miklavž deci najljubši. Saj pa tudi prinaša toliko lepih stvari. Razen sadja, slaščic in igrač dobe šolarji še šolske potrebnosti, lepo pisane kamenčke, boljše svinčnike, tablice, zvezke itd.

Toda veselje ni nekaljeno, kajti Miklavž je dober le pridnim otrokom; zanj ima jabolka, orehe, rožiče, denar in celo oblekice in druge darove. Za lenuhe in hudobneže pa ima samo puhlo repo in umetno spleteno brezovko. Če je ta povezana s svilenim trakom na pentljo, jo še dobro znamenje! Treba je samo paziti, da kaj ne prisili staršev, razvezati petljo . . . Kdor pa dobi samo pusto brezovko, je takorekoč obsojen!

Miklavževo je torej majhen sodni dan za otroke: tedaj se dobri plačujejo, hudobni pa kaznujejo.

Seveda se potrudijo večinoma vsi, da so vsaj tisti čas kolikor mogoče pridni. Rajši slušajo, uče se pridno, posebno molitvic in vsak večer molijo še posebe na čast sv. Miklavžu. Razgovarjajo pa se najrajši o darovih, katerih se nadejajo in si jih žele. In čudno, sv. Miklavž to vse dobro sliši in jim po možnosti vse izpolni.

Miklavžev večer, Miklavževa noč! Kako vznemirjeni so otroci, ko ne vedo, kaj bo, ko se nadejajo dobrega, se bojijo hudega! O mraku stavijo na okno ali na drug določen prostor krožnik, — kolikor mogoče globok. Ponekod imajo navado, da nastavljajo čevlje, kar pa je nezdravo in neokusno.

Po zadnji prisrčni molitvici grede otroci spat. Toda vznemirjen človek le težko zaspi. Naj še tako tiščijo trepalnice skupaj — ne gre, pa ne gre. Najrajši bi se še kaj pomenili, ali tedaj bi šel sv. Miklavž kar mimo.

Zato otroci molče. Končno se jih pa vendar usmili spanec. Če se pa slučajno kdo prebudi, pogleda skrivaj na krožnik, pa se zopet stisne pod odejo.

Ko pa napoči jutro, so vsi otroci ne navadno hitro in zgodaj pokonci. In tedaj ni ne konca ne kraja pregledovanju in občudovanju, primerjanju in uživanju.

Kar preostane zobem, pa poneso v šolo, da bi videli darove tudi součenc. Včasih je celo gospod učitelj radoveden, kaj je komu prinesel ta otroški svetnik, in danes nima tako resnega obraza, ker je Miklavžev praznik.

Ah, ti sveti Nikolaj!

Ah, ti sveti Nikolaj,
kar te prosim, daj mi, daj:
konjička brzih nog,
meni par ostrog;
tudi ne pozabi biča,
da poženem z njim konjiča;
da poženem ga — hi, hop —
daleč pod nebeški strop.
Tam se zvezde šetajo,
venec božji spletajo;
zvezde zlate gledal
in na nje bi sedal:
zase in za mamó
dve bi vzel na ramo!

Fr. Žgur.

Razgovorček.

Nadaljujmo tu naše razgovore, kate-
re smo začeli v prejšnjih številkah!

Govorili smo že o raznih pripomočkih
za dobro učenje. Danes vas opozorim
na sredstvo, ki vam gotovo ni znano,
namreč kot uporaba za učne pripomo-
ček. To sredstvo je spanje.

»Ali je mogoče?« boste rekli. »Kako
more spanje pomagati pri učenju?«

Pa je le tako! Nekoč sem imel prija-
telja, ki je rad prepeval, ali ni imel
posluha. Marsikatero pesem sem mu
igral in pel več ko dvajsetkrat. Zelo je
pazil, nazadnje pa je vendar strašno
krivo pel. Tako je bilo precej časa. Ne-
koč je prišel prijatelj pozno zvečer do-
mov in se je hotel naučiti še pesmice
»Slišala sem ptičkov pet«, ker pa sem
se baš napravljajal za neko važno sejo,

sem mu zaigral in zapel pesem samo
enkrat.

Drugega jutra mi je rekel prijatelj,
da pesem zna. In res, pel jo je boljše,
ko kdaj prej kako pesem. Premišljeval
sem to in prišel do zaključka, da je naj-
brž njegov duh v spanju še dalje delal
na pesmi. Kaj če bi bilo z učenjem prav
tako? Poskušal sem res in našel, da ve-
liko koristi, če zvečer to, kar se hoče-
mo naučiti, prav pazljivo čitamo in pre-
mislimo. Drugega jutra je potem učenje
za polovico lažje.

Zato vam rečem, da mora pri učenju
pomagati tudi spanje. Poskusite in čitajte
zvečer učno snov prav pazljivo, to-
čno in glasno ter premislite poedine
stavke. Potem vam bo šlo drugega dne
prav lahko.

Računska naloga.

Šolski nadzornik je nadzoroval v šoli
in je našel, da je bil eden izmed učencev
v računanju jako nespreten. Po mnogih
vprašanjih, na katera je zelo slabo odgo-
varjal, je poskusil nadzornik, da bi mu
pojasnil način računanja na primeru.
Rekel je:

»Misli si, da posodim vašemu sosedu
100 dinarjev pod pogojem, da mi vrne

mesečno po 10 dinarjev. Koliko bi mi bil
vaš сосед čez pet mesecev še dolžan?«

Odgovor je bil: »Sto dinarjev.«

»Ali, kako moreš kaj takega reči? Vi-
di se mi, da ti svoje račune še jako ma-
lo poznaš.«

»In Vi še manj našega soseda, gospod
nadzornik«, je odvrnil učenec.

Boj v zraku.

Vojne so bile menda, odkar svet stoji,
ali v prejšnjih časih niso bile tako gro-
zne, kakor je to danes. Človek je izumil
toliko strojev in drugih strahot, da bi
uničil človeška življenja, da nas postaja
kar groza, če samo na vse to pomis-
limo.

Zdaj spet besni vojna tam doli v Af-
riki, v Abesiniji, in časopisi nam poro-
čajo dan na dan o vojnih grozotah, o
uničevalnih strojih, o človeških žrtvah.

Najhujši je boj iz zraka, iz letal. Člo-
vek se pred težkimi bombami, ki jih
spuščajo letala na zemljo, ne more prav
kam skriti, ker obokanih kleti in dru-
gih takih količkaj varnih zatočišč na
odprtem polju ni. Tako pač taka letal-
ska bomba, ko pade na tla, uniči vse
življenje okoli sebe in sicer daleč na-
okoli.

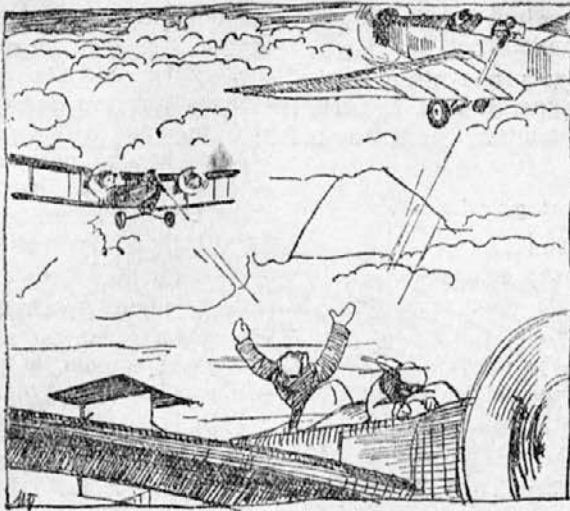
Čitali ste tudi, da se Abesinci ne mo-
rejo upirati uničevalnemu delovanju so-

vražnih letal, ker sami nimajo niti do-
volj letal, niti izvežbanih vodnikov za-
nje. To je popolnoma modern boj, boj v
zraku, kateri zahteva poleg dobrih ter
gibčnih letal tudi izvežbane in hladno-
krvne ljudi, ki z njimi upravljajo.

Kako se vrši tak boj v zraku?

Slika nam nekaj o tem pove. Vsako
letalo ima poleg bomb, katere spušča na
tla, tudi strojne puške, tako da postane
letalo nekaka majhna bojna ladja. Ra-
zen vodnika je na letalih še več drugih
vojakov, kateri ali gledajo, kje so so-
vražniki na zemlji ali v zraku, in ki
potem streljajo nanje tudi iz strojnih
pušk.

Glavno je, da pride letalo do sovraž-
nega tako, da je nad njim. Potem lah-
ko vrže nanj kako bombo ali pa strelja
od zgoraj navzdol, kar je lažje od ob-
ratnega. Včasih se približa sovražnemu
letalu tudi od strani in skuša s strelji

iz strojnih pušk uničiti posadko, da potem tisto letalo ni več sposobno za boj in se mora spustiti na tla. Če je sovražno letalo dobro zadeto, n. pr. v stroj, ali pa če je ubit vodnik, tedaj strmoglavi na zemljo in se razbije.

Boj v zraku je torej silno nevaren in zahteva od vojakov močne živce. Zato pa se vežbajo že v miru in se pripravljajo za svojo nalogo v vojni. Vojne si sicer nihče ne želi, mora pa biti nanjo pripravljen.

Pojasnilo.

Gospodar: »Kaj pa je to? Vi kradete jagode in kar z loncem ste prišli!«

Potepuh: »Saj ne kradem. Tukaj sem

videl jagode po tleh pa jih pobiram, da se ne pokvarijo.«

Odgovori na dopise.

Odgovori so morali v prejšnji številki izostati, ker je manjkalo prostora, zato pa pridejo na vrsto tu.

M. Hafner, Celje. Da je premalo, če pridemo z »Našim veseljem« le enkrat na mesec? Kaj pa hočemo, ko je toliko druge snovi, da se komaj še prerinemo z našo! Za enkrat, žal, ne gre drugače!

J. Šafarič, Petajnci. Vaši želji je bilo ustrezno že v prejšnji številki in se bomo ob dani priliki na take nepopolne množitvene račune še povrnili.

J. Zupanc, Šibenik. Pesem »Ah . . .« je za deco pretežka, prepodna razmotri vanja, ki je otrokom še tuje. Zato prosimo, da nam pošljete ob priliki kaj ta-

kega, kar bo po vsebini in »kratkosti« primerno za našo mladino.

Š. J., Ptuj. Prvega pisma nismo dobili, pač pa karto z dne 21. 10. t. l. in sedaj še ponovitev pesmi v pismu. Pesem se glasi:

Jesen v gozdu.

1. Drevesa v gozdu
pesem si jesensko šepetajo
in zdi se mi, da listu vsakemu
v slovo jo šepetajo.
2. Pesem njihova je mrzla,
kot je mrzla sapa, ki jih stresa.
Pesem njihova je žalostna,
kot žalostna je njihova usoda.

Če gradite stihe brez rime, a imate v 1. kitici posebnost (šepetajo v 2. in 4. vrsti), mora biti nekaj sličnega tudi v 2. kitici. »Mrzla pesem«? Doslej pozna-

mo dolga, kratke, vesele, žalostne, tihe, glasne . . . pesmi, za mrzle pa še ne vemo. Zakaj bi bila »usoda« žalostna? Drevesa dobe vendar spomladi novo listje, odpadlo listje pa se spremeni v zemljo, kar je naravni razvoj, ne pa »žalostna« usoda. Drugače pa motiv ni slabo zajet in bi se dalo z njim kaj napraviti. Torej le še kaj, pa manj »žalostnega«!

Fr. Bromau, Stražišče. Labirint je dobro rešen, račun pa ne, ker se je vrnila mala pomota, ki jo boste po rešitvah v tej številki lahko sami popravili.

J. Podvišnik, Sv. Martin na Pohorju. Rešitve so povsem v redu, tako pri labirintu kakor pri računu. Ali je bilo zelo težavno?

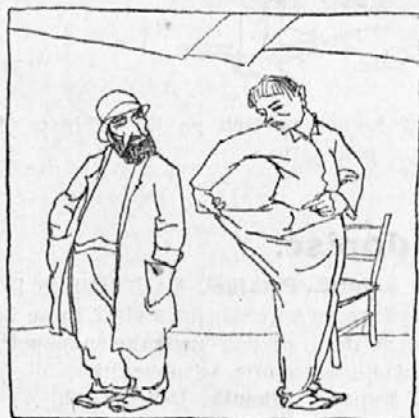
Naloga.

Nekje je na steni tole z roko pisano besedilo:

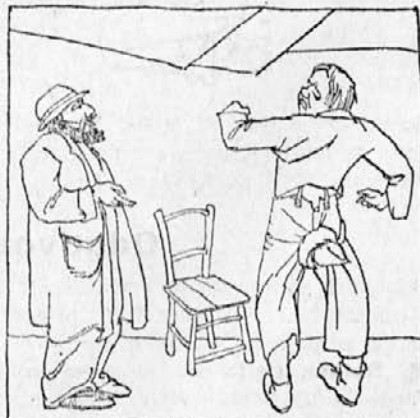
zimi ubegniti ubegniti njimi mi se mi
mrazu njimi za da spomnih skrivaj odletele
za možno Ah tožnih njimi jug in
ni napaja v za na plan tuje
duša in pa so črez v ptice
uhaja Oko goro dežele tja se Selijo

Kaj pomeni ta napis? Kdo zna besede tako postaviti v red, da bodo kaj razumljivega povedale? Vemo, da je to težavna naloga, zato bode treba nekaj pomoči. Začnite z besedo »Selijo« in od tam napredujte. Kako? To vam pač moramo samim prepustiti.

Novе hlače.

Kupec: »Hlače so mi dosti prevelike.«

Žid: »Nič zato, napravite si vozel, pa je vse v redu.«